

ved 2den Behandling, idet de haade have for-
 høiet Beløbet til 500,000 Rd. og indskrænket
 Bestemmelsen til at gjælde alene med Hensyn
 til Hypothekafdelingen, nærev jeg dog ikke saa
 liden Betænkelse overfor Forslaget. Min
 Betænkelse skriver sig derfra, at det fore-
 kommer mig, at dette Forslag aldeles misfjen-
 der en Banks Natur og de nødvendige Be-
 tingelser for dens Liv. Jeg kan ikke se ret-
 tere, end at en Bestemmelse som denne væ-
 sentlig vil have Betydning netop i den Ret-
 ning, som flere Gange er fremhævet, nemlig at
 man vil kunne benytte et beleiligt Dieblit til
 at skade eller maaſte helt underminere Land-
 mandsbanken, og saavidt jeg mindes, har det
 ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valg-
 kreds (Frederiksen) netop fremhævet, at hvad
 det ved en Bankforretning væsentlig kommer
 an paa, er, at man navnlig ikke i bevægede
 kritiske Tider unddrager Banken de Resourcer,
 som den ikke kan undvære gennem Indslud i
 Depositum. Man stander nemlig derved for
 en meget væsentlig Del en Kilde til at er-
 hverve de Kapitaler, hvormed der skal virkes,
 og jeg skjønner ikke rettere end, at ogsaa de
 ærede Medlemmer have Ret, som sige, —
 hvad endog en af de ærede Forslagsstillere
 har sagt —, at de anse det for egentlig talt
 ikke at være af nogen stor Betydning, enten
 Forslaget bliver vedtaget eller ikke, idet det jo
 selvfølgelig maa forudsættes, at selv om en
 meget mindre Del af Obligationssagens Giev-
 anmeldte for Indenrigsministeren, at de havde
 Grund til at tro, at der var No-
 get i Veien med Hypothekafdelingen, vilde
 Indenrigsministeren ikke let kunne forsvare
 ikke at benytte den Ret, som er givet ham ved
 § 4, og ved Indenrigsministerens Mellemkomst
 vil man, som det forekommer mig, paa den
 heldigste Maade kunne modvirkede de Machina-
 tioner — man tilgive mig, at jeg siger det —,
 som hverken ere umulige eller ganske ufsendte.
 Desuden forekommer det mig ogsaa, at man
 noget for meget idealiserer Landmandsbanken
 eller noget for meget stiller den paa samme

Jod som Kreditforeningerne. Overfor disse kan en
 saadan Bestemmelse ikke gjøre videre Skade; men
 overfor en Bank tror jeg, at man skal være
 overordentlig forfagtig med at give den Slags
 Midler i Hænde, som der gives her i den nye
 § 6. Jeg kan heller ikke se Andet, end at
 de, som det egentlig kommer an paa at be-
 stytte her, ikke saa meget ere Obligationseierne
 som Aktieeierne; thi jeg skjønner ikke rettere,
 end at de Betryggelsesmidler, som forresten ere
 givne i Lovforslaget, ville, naar de skulle brug-
 ges, væsentlig gaa ud over Aktieeierne og ikke
 ud over Obligationseierne. Der er jo desuden
 den meget væsentlige Forskjel mellem Kredit-
 foreningerne og denne Bank, at man ikke her
 har tillagt Banken Ret til at have sine Mid-
 ler anbragte i offentlige og Umyndiges Mid-
 ler, og jeg ser ikke rettere, end at dette ogsaa
 i væsentlig Grad paavirker de Fordringer, der
 kunne stilles fra Obligationsejernes Side (Af-
 brydelse). Hvorfor kan det ikke være deres egen
 Sag, om de overhovedet finde sig tilfredse med
 Bankens Stilling eller ikke? Der forekommer
 mig ikke at ligge nogen egentlig offentlig In-
 teresse for, der gjør et saadant Skridt som
 dette nødvendigt, naar man fastholder den i
 Lovforslaget Indenrigsministeren givne Be-
 myndigelse, der jo uden Tvivl er meget streng
 og vidtgaaende, dersom den ikke bliver brugt
 med behørig Moderation af Indenrigsministeren.
 Men ved at blive staaende ved Lovforslaget
 berøver man Udsindede Velighed til at kunne
 skade Banken, naar der ikke er den fjerneste
 Grund dertil uden deres egen Interesse. Jeg
 vil derfor ikke kunne tilraade det ærede Thing
 at vedtage dette Forslag, idet jeg formener, at
 der, som sagt, i Lovforslagets tilbageblivende
 Bestemmelser er al den Sikkerhed, som over-
 hovedet kan staffles tilveie, selv efter at man
 har ladet den kongelige Kommissarius gaa ud.

Formanden. Jeg skal meddele, at der
 er begjert Afslutning af Forhandlingen. Be-
 gjæringen er fremsat af følgende Medlemmer:
 Chr. Pedersen, S. P. Jensen, S. P. Chris-